

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. S.** ,

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 18 grudnia 2024 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Tucholi

z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 453/22,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej (pkt 9 sentencji wyroku) i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Tucholi do ponownego rozpoznania;

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

Zbigniew Puskarski

Kazimierz Klugiewicz

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tucholi wyrokiem nakazowym z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 453/22, uznał P. S. za winnego trzech przestępstw:

1. z art. 207 § 1 k.k., za które na mocy tego przepisu przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierzono mu karę 160 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych; ponadto orzeczono zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonej w kwocie 1500 złotych;
2. z art. 62 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które – na mocy ww przepisu przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. – wymierzono mu karę 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych; ponadto orzeczono także przepadek substancji psychotropowych i środków odurzających;
3. z art. 226 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 40 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych; ponadto orzeczono od oskarżonego na rzecz dwojga pokrzywdzonych kwoty po 300 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.

Sąd *meriti*, na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 w zw. z § 2 k.k. połączył orzeczone kary grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Wobec braku sprzeciwu uprawnionych stron, wskazany wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 31 stycznia 2023 r.

Od powyższego orzeczenia pismem z dnia 9 lipca 2024 r. kasację wniósł prokurator Generalny, zaskarżając je w zakresie orzeczenia o karze łącznej, na korzyść oskarżonego.

Podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegającego na orzeczeniu w postępowaniu nakazowym, w wyniku połączenia trzech kar jednostkowych grzywny (w liczbie 160 stawek dziennych, 120 stawek dziennych i 40 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki tych kar grzywny na kwotę 20 złotych) kary łącznej grzywny w liczbie 250 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych, a zatem przekraczającej przewidzianą w tym przepisie maksymalną jej wysokość, podczas gdy zgodnie z treścią art. 502 §

1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych.

Wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Tucholi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k., wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych. *Lege non distinguente*, określone w tym przepisie limity dotyczą również kary łącznej, co niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2024 r., II KK 83/24, LEX nr 3730500; z dnia 11 stycznia 2012 r., II KK 323/11, LEX nr 1108470 i z dnia 19 kwietnia 2011 r., II KK 285/10, LEX nr 795773). Oczywiście jest przy tym, że „wymierzenie kary grzywny powyżej granicy, o której mowa w art. 502 § 1 k.p.k., stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2024 r., IV KK 66/24, LEX nr 3715647).

Lektura zaskarżonego wyroku nie pozostawia wątpliwości co do tego, że określony w tym orzeczeniu wymiar kary łącznej grzywny – 250 stawek, wykracza poza ustawowe granice dopuszczalności jego wymiaru, co stanowi oczywiście i rażące naruszenie art. 502 § 1 k.p.k. i skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Tucholi, który ponownie rozpoznając sprawę będzie miał na uwadze górne granice kary możliwej do orzeczenia w wyroku nakazowym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Zbigniew Puskarski

Kazimierz Klugiewicz

Eugeniusz Wildowicz

